

Sygn. akt	III AUa 1304/12
------------------	------------------------

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **27 lutego 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Marta Pańczyk-Kujawska SSA Roman Skrzypek (spr.)
	Protokolant	sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **27 lutego 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. C.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

na skutek skargi wnioskodawczyni o wznowienie postępowania zakończonego

prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 22.12.2011 r. sygn. akt III U 1307/11 oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 14.3.2012 r. sygn. akt III AUa 141/12 r.

w przedmiocie wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 30 czerwca 2012 r.

I. zmienia wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 14 marca 2012 r. sygn. akt III AUa 141/12 oraz wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu z 22 grudnia 2011 r. III U 1307/11 oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z 12 października 2011 r. w ten sposób , że zobowiązuje organ rentowy do wypłaty J. C. emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 30 czerwca 2012 r. ,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawczyni J. C. kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania

Sygn. akt III AUa 1304/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 lutego 2013r.

Wyrokiem z dnia 14 marca 2012r. w sprawie sygn. akt III AUa 141/12 Sąd Apelacyjny w Rzeszowie oddalił apelację wnioskodawczyni J. C. od wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 22 grudnia 2011r., sygn. akt III U 1307/11 .

Wyrokiem tym Sąd Okręgowy oddalił odwołanie wnioskodawczyni od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z 12 października 2011 r. wstrzymującej wypłatę emerytury od 1 października 2011 r.

W skardze z dnia 21 grudnia 2012r. wnioskodawczyni domagała się wznowienia postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego

w Rzeszowie z dnia 14 marca 2012 r., sygn. akt III AUa 141/12 uzasadniając , iż wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł , że art. 28 ustawy

z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726) w zw. z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych są niezgodne z art. 8 i art. 178 ust 1 Konstytucji RP. Skarżąca wywodziła, że wyrok Sądu Apelacyjnego został oparty na normie prawnej uznanej za niezgodną z Konstytucją , dlatego zachodzi podstawa do wznowienia postępowania .

Wskazując na powyższe, skarżąca wniosła o wznowienie postępowania i uchylenie decyzji ZUS O/R. zawieszającej wypłatę emerytury oraz zasądzenie kosztów postępowania sądowego.

Organ rentowy wniósł o oddalenie skargi wskazując, iż orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. akt 2 K/12 nie przewiduje jego wstecznego skutku – konieczności przywrócenia prawa do zawieszonych świadczeń emerytalnych z ich wypłatą od 1.10.2011 r.

Dlatego zgodnie z zasadą z art. 190 Konstytucji , orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego obowiązują od dnia ich ogłoszenia w publikatorze, w którym został ogłoszony akt prawny , uznany następnie orzeczeniem TK za niezgodny z Konstytucją ,

w tym przypadku w Dz. U. Nr 1285 z 22 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył co następuje :

Wnioskodawczyni J. C. nabyła prawo do emerytury od 1 września 2007r. Wypłata emerytury została zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Organ rentowy ponownie wznowił wypłatę świadczenia, począwszy od dnia 1 marca 2009r. , pozostając nadal w zatrudnieniu u swojego dotychczasowego pracodawcy w Urzędzie Miejskim w L..

Decyzją z 12 października 2011 r. ZUS /O w R. wstrzymał wnioskodawczyni wypłatę świadczenia od 1.10.2011r., na podstawie art. 28 ustawy

z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych Innych ustaw (Dz. U. nr 157, poz. 1726) oraz ogólnie w oparciu o przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2011r., sygn. akt III U 1307/11 Sąd Okręgowy

w Przemyślu oddalił odwołanie wnioskodawczyni od w/w decyzji , wskazując jako podstawę rozstrzygnięcia art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) . Zgodnie z treścią tego przepisu prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą , na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury , ustalonym w decyzji organu rentowego.

W ocenie Sądu Okręgowego niezbędną przesłanką wypłaty świadczenia po dniu 1.11.2011 r. było rozwiązanie stosunku pracy łączącego świadczeniobiorcę z dotychczasowym pracodawcą. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Okręgowy powołał również wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 lutego 2006r. zgodnie z którym przepis art. 103 ust. 2a ustawy emerytalno – rentowej (o identycznym brzmieniu jak art. 103 a cyt. ustawy) jest zgodny z art. 2 , art. 31 ust. 3 , art. 32 i art. 67 Konstytucji , oraz nie jest niezgodny z art. 30 , art. 65 ust 1 , art. 70 ust. 5 i art. 73 Konstytucji .

Na skutek apelacji wnioskodawczyni Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 14 marca 2012r., sygn. akt III AUa 141/12 oddalił apelację , dzieląc ustalenia faktyczne, jak i wywody prawne poczynione przez Sąd I instancji .

Wnioskodawczyni z dniem 25.07.2012r. rozwiązała umowę o pracę, a w związku z powyższym ZUS od 1.07.2012r. podjął wypłatę świadczenia emerytalnego wnioskodawczyni.

Sąd Apelacyjny w oparciu o tak ustalony stan faktyczny uznał, że skarga o wznowienie postępowania złożona przez J. C. jest dopuszczalna , a to zgodnie z treścią art. 401¹ k. p. c. , według którego żądać wznowienia postępowania można również w wypadku , gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją , ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą , na podstawie którego zostało wydane orzeczenie .

Wnioskodawczyni wniosła skargę w terminie przewidzianym w art. 407 § 2 k. p. c. oraz wskazała podstawę warunkującą jej dopuszczalność .

Przechodząc do istoty sprawy, przyjdzie stwierdzić, że przywołany w skardze wyrok TK wydany w sprawie do sygn. K 2/12 został wydany 12 listopada 2012r. i orzekł o niezgodności art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r, o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257 poz. 1726) w zw. z art. 103 a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS (tekst jedn. Dz. U. nr 153 z 2009r. poz. 1227 ze zm.) dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010r. w zakresie w jakim znalazł zastosowanie dla osób , które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, z wyrażoną w art. 2 Konstytucji RP zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa. Wyrok powyższy został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 22 listopada 2012r. pod pozycją 285.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę, w odniesieniu do ubezpieczonych objętych przywołanym wyżej rozstrzygnięciem Trybunału Konstytucyjnego, w kręgu których również znajduje się skarżąca J. C. - ponownie rozpoznając sprawę, przyjdzie dokonać rekonstrukcji stanu prawnego, powracając do takiego stanu jaki obowiązywał przed 1 stycznia 2011r., tj. zanim do ustawy emerytalno - rentowej z 17 grudnia 1998r. został dodany przepis art. 103 a - ustawą z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw poprzez zapis zawarty w art. 6 pkt 2.

Uznany za niekonstytucyjny art. 28 wyżej powołanej ustawy o finansach publicznych, znajdował zastosowanie do emerytur przyznanych przed dniem jego wejścia w życie, poczynając od 1 października 2011r.

W tym miejscu należy podkreślić, wbrew wywodom strony pozwanej zawartym w odpowiedzi na skargę, że pomimo iż art. 190 ust. 1 i 3 Konstytucji RP formułuje zasadę prospektywnych skutków orzeczeń TK , to jednak z uwagi na wiążące stwierdzenie Trybunału, że dany przepis pozostaje w sprzeczności z aktem prawnym wyższego rzędu, przepis ten nie powinien być uwzględniany przy rozpatrywaniu konkretnych przypadków, a więc również w odniesieniu do roszczeń które przypadają w okresie poprzedzającym ogłoszenie wyroku Trybunału w Dzienniku Ustaw (vide: wyroki SN z 10 listopada 1999 I CKN 204/98 opubl. OSN Nr 5 z 2000r poz. 94 i z 23 stycznia 2007r. II PK 96/06 OSNP nr 5 – 6 z 2008 poz. 61, uchwała z 23 stycznia 2001r. II UZP 30/00 opubl. OSNP 2001/23/ 685).

Mając na uwadze powyższe, należy uznać rację skarżącej w kwestii braku podstaw zawieszenia wypłaty jej emerytury i to już od 1 października 2011r.

W związku z podjęciem wypłaty emerytury wnioskodawczyni przez organ rentowy od 1 lipca 2012r, aktualnie na organie rentowym ciąży obowiązek stosownego wyrównania należnej jej emerytury, a to wobec uwzględnienia skargi i zmiany, tak wydanego przez tut. Sąd Apelacyjny wyroku 14.03.2012r., jak i wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie, a także poprzedzającej go decyzji organu rentowego w sposób określony w pkt I wyroku na podstawie art. 412 §2 kpc w zw. z art. 386 §1 kpc.

Przesądzenie tym sposobem o zasadności roszczenia odwołującej stanowiło podstawę do obciążenia pozwanego ZUS poniesionymi przez wnioskodawczynię kosztami procesu na podstawie art. 98 §1 kpc, o czym tut. Sąd orzekł jak w pkt II sentencji wyroku, przy ustaleniu tych kosztów na kwotę 30 złotych.

Zarządzenie :

1. (...)

-(...)

-(...)

2. (...)